TRYPHIODORUS

THE TAKING OF TROY

PREVIEW
α 1

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

ἕλκετ᾽ ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον·

ἄμμι δ᾽ Ἀθηναίη ἐρυσίπτολις ἡγεμονεύοι,
δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτή.”
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
ἕσσασθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοείαις
δησάμενοι σειρῇσιν ἐϋπλέκτοις τε κάλοισιν,
εἷλκον ὑπὲρ πεδίοιο θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων
ἵππον, ἀριστήεσσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
αὐλοὶ καὶ φόρμιγγες ὁμὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν.
σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη
ἄσκοπος ἐσσομένων· κενεῶι δ᾽ ὑπὸ χάρματι πολλοὶ
πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίοντες ὀλέθρωι.
οἵη καὶ Τρώεσσι τότε φθισίμβροτος ἄτη
ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ᾔδεεν, οὕνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
ἄνθεα δὲ δροσόεντος ἀμησάμενοι ποταμοῖο
ἔστεφον αὐχενίους πλοκάμους σφετέροιο φονῆος.
γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλοις,
δεινὸν ὑπεβρυχᾶτο· σιδήρειοι δὲ καὶ αὐτῶν
τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέστενον ἄξονες ἠχήν·
τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
λιγνὺν αἰθαλόεσσαν ἕλιξ ἀνεκήκιε σειρή.
πολλὴ δ᾽ ἑλκόντων ἐνοπὴ καὶ κόμπος ὀρώρει·
ἔβρεμε νυμφαίῃσιν ἅμα δρυσὶ δάσκιος Ἴδη,
ἴαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλούμενον ὕδωρ,
L1[O] καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανίη δὲ
𝔸 ἐκ Διὸς ἑλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
οἱ δ᾽ ἦγον προπάροιθεν· ὁδὸς δ᾽ ἐβαρύνετο μακρὴ,
σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίη.
εἵπετο δ᾽ αἰόλος ἵππος ἀρηϊφίλους ἐπὶ βωμοὺς,
κυδιόων ὑπέροπλα· βίῃ δ᾽ ἐπέρεισεν Ἀθήνη
χεῖρας ἐπιβρίσασα νεογλυφεών ἐπὶ μηρῶν.
ὣς δὲ θέων ἀκίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ,
Τρωας ἐϋσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
εἰς ὅ κε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.
αἱ δέ οἱ ἐρχομένωι θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
ἀλλ᾽ Ἥρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὖθις ὁδοῖο
πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δ᾽ ἀπὸ πύργων
σταθμὸν ἀνοιγομένων πυλέων ἀνέκοπτε τριαίνῃ.
Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
◆ νύμφαι τε πρόγαμοί τε καὶ ἴδμονες Εἰλειθυίης,
μολπῆι τ᾽ ὀρχηθμῶι τε περὶ βρέτας εἱλίσσοντο·
ἄλλαι δὲ χνοόωσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου
ὁλκῶι δουρατέωι ῥοδέους στορέσαντο τάπητας·
αἱ δὲ θαλασσαίης ἐπιμάζια νήματα μίτρης
λυσάμεναι κλωστοῖσι κατέπλεκον ἄνθεσιν ἵππον·
καί τις ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
χρυσείωι προχέουσα κρόκωι κεκερασμένον οἶνον,
γαῖαν ἀνεκνίσσωσε χυτὴν εὐώδεϊ πηλῶι.
Ἀνδρομένῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωὴ,

TRYPHIODORUS

THE TAKING OF TROY

PREVIEW
α 1

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (iii - iv CE)
copy text: Lehrs (Didot 1841)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 691 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT 2-SIDED: **3 to 10**

Τέρμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο
καὶ λόχον, Ἀργείης ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
κεκριμένου πολέμοιο ταχείηι λῦσον ἀοιδῆι.
ἤδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος
γηραλέη τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἐνυὼ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ' ἄρα φώτων
δούρατα κεκμήκει· ξιφέων δ' ἔθνησκον ἀπειλαί·
σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἑλικτὴ
ἁρμονίη ῥηχθεῖσα φερεσσακέων τελαμώνων·
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέρρεον ὠκέες ἰοί.
ἵπποι δ' οἱ μὲν ἄνευθεν ἀεργηλῆις ἐπὶ φάτναις
οἰκτρὰ κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἱ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.
κεῖτο δὲ Πηλείδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Ἀντιλόχωι δ' ἐπὶ παιδὶ γέρων ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δ' αὐτοφόνωι βριαρὸν δέμας ἕλκεϊ λύσας
φάσγανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρωι.
Τρωσὶ δὲ λωβητοῖσιν ἐφ' Ἕκτορος ἑλκυθμοῖσι
μυρομένοις οὐ μοῦνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος·
ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες
δάκρυσιν ἠμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τόν ποτε μήτηρ
L1[I] ἐς Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆι,
𝔸 δουρὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο πεσόντα
αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρώϊος Αἰθήρ·
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῶι πεπεδημένον ὕπνωι
Ῥῆσον μὲν Θρήϊκες ἐκώκυον· ἡ δ' ἐπὶ πότμωι
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑποκλέψασα κατηφέος ἤματος Ἠώς·
αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθηλέος ὄμφακα μαζοῦ,
παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
ἥ τε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελίηι δέ ἑ μοῦνος ὑποστὰς
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέϊξεν Ἀχιλλεύς.
εἱστήκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
◆ Ἴλιος, ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις·
ἀμβολίη δ' ἤσχαλλε δυσαχθέϊ λαὸς Ἀχαιῶν.
καί νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐοῦσα, μάτην ἵδρωσεν Ἀθήνη,
εἰ μὴ Δηϊφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσας
Tryph. Ἰλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἤλυθε μάντις.
Taking οἷα δέ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάωι
of Troy ὀψιτέλεστον ὄλεθρον ἑῆι μαντεύσατο πάτρηι.
οἱ δὲ βαρυζήλοιο θεοπροπίηις Ἑλένοιο
αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθου τέλος ἠρτύναντο.

οἱ μὲν γὰρ πολέμωι βαρυπενθέϊ κεκμηῶτες,
ἵππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀχαιῶν,
ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,
ἠὲ καὶ ἀμφιτόμοισι διαρρῆξαι πελέκεσσιν·
οἱ δὲ, νεοξέστοιο πεποιθότες ἔργμασι τέχνης,
ἀθανάτοις ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
ὕστερον Ἀργείοιο μόθου σημήϊον εἶναι.
φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα γυῖα κομίζων
γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
"αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέϊ βεβριθυῖαι,
ἴχνια λωβήεντα θοῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπάροιθεν ἐλυσθεὶς
ἱκεσίαις παλάμηισι παλαιῶν ἥψατο γούνων,
λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴαχε μῦθον·
ἄνδρα μὶν Ἀργείοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεαίρεις,
Τρώων δὲ ῥυτῆρα καὶ ἄστεος εἴ με σαώσεις,
Δαρδανίδη σκηπτοῦχε, καὶ ὕστατον ἔχθρον Ἀχαιῶν,
οἷά με λωβήσαντο θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες,
οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεί·
ὡς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἥρπασαν Αἰακίδαο,
ὡς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρωι,
ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
καὶ νῦν οἷά μ' ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, οὕνεκα φεύγειν
οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους·
οἱ δὲ νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίηισι δαμέντες,
εἵματα μέν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίηισι δ' ἱμάσθλαις L1[I]
πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξείνηι λίπον ἀκτῆι· 𝔸
ἀλλά, μάκαρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίοιο·
χάρμα γὰρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσηις
χερσὶν ὑπὸ Τρώων ἱκέτην καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ἐπάρκιος ἔσσομαι ὑμῖν,
μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίνορσον Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἀγανῆι μειλίξατο φωνῆι·
"ξεῖνε, σε μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' ἔοικε
τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν·
αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδέ σε πάτρης,
οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
ἀλλ' ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
ἵππος, ἀμειλίκτοιο φόβου τέρας· εἰπὲ δὲ σεῖο
οὔνομα καὶ γενεὴν, ὁπόθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν."
τὸν δ' ἐπιθαρσήσας προσέφη πολυμήχανος ἥρως·
"ἐξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις.
Ἄργος μοι πόλις ἐστὶ, Σίνων δέ μοι οὔνομα κεῖται·
Αἴσιμον αὖ καλέουσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα.
ἵππον δ' Ἀργείοισι παλαίφατον εὗρεν Ἐπειός·
εἰ μὲν γάρ μιν ἔατε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρηι, Tryph.
Τροίην θέσφατόν ἐστιν ἑλεῖν πόλιν ἔγχος Ἀχαιῶν· Taking
εἰ δέ μιν, ἁγνὸν ἄγαλμα, λάβηι νηοῖσιν Ἀθήνη, of Troy
φεύξονται προφυγόντες ἀνηνύστοις ἐπ' ἀέθλοις.
ἀλλ' ἄγε δὴ σειρῆισι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες

Tryph. Taking of Troy

πιστὸς ἀτεκμάρτοιο δόλου πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῆι σκοπὸς ἕζετο· τὼ δέ οἱ ἄμφω
ὀφθαλμὼ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
Ἀτρείδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρηστῆρας Ἀχαιοὺς
λῦσαι λάϊνον ἕρκος ἐϋγνάμπτοισι μακέλλαις,
ἵππος ὅπερ κεκάλυπτο· θέλεν δέ ἑ γυμνὸν ἐᾶσαι,
τηλεφανὴς ἵνα πᾶσιν ἑὴν χάριν ἀνδράσι πέμπηι.
καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνηι βασιλῆος.
Ἠέλιος δ' ὅτε νύκτα παλίνσκιον ἀνδράσιν ἕλκων
ἐς δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκηβόλον ἔτραπεν ἠῶ,
δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν ἀϋτὴ
φεύγειν ἀγγελέουσα καὶ ἑλκέμεν εἰς ἅλα κοίλην
νῆας ἐϋκραίρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
ἔνθα δὲ πευκήεντος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὁρμὴν
ἕρκεά τε πρήσαντες ἐϋσταθέων κλισιάων,
νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ῥοιτειάδος ἀκτῆς
ὅρμον ἐς ἀντιπέραιαν ἐϋστεφάνου Τενέδοιο,
γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.
μοῦνος δὲ πληγῆισιν ἑκούσια γυῖα χαραχθεὶς
Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
κρυπτὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πήματα κεύθων.
ὡς δ' ὁπότε σταλίχεσσι λίνον περικυκλώσαντες
θηρσὶν ὀρειπλανέεσσι λόχον πολυωπὸν ἔπηξαν
ἀνέρες ἀγρευτῆρες· ὁ δ' ἐκκριδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων
λαθρίδιος, πυκινοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δεδυκώς,
L2[O] δίκτυα παπταίνων ἔλαθεν θηροσκόπος ἀνήρ·
𝔸 ὣς τότε, λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι,
Τροίηι λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· κὰδ δέ οἱ ὤμους
ἕλκεσι ποιητοῖσιν ἐπίρρεε νήχυτον αἷμα.
ἡ δὲ περὶ κλισίηισιν ἐμαίνετο παννυχίη φλόξ,
καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδινέα φοιτάδι ῥιπῆι·
Ἥφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
παντοίας ἐτίνασσεν ὀπιπνείουσα καὶ αὐτὴ
μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίμβροτος Ἥρη.
ἤδη δὲ Τρώεσσι καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
ὄρθρον ὑπὸ σκιόεντα πολύθροος ἤλυθε φήμη,
δήϊον ἀγγέλλουσα φόβον σημάντορι καπνῶι.
αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
πεζοί θ' ἱππῆές τε καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
διζόμενοι μή πού τις ἔην δόλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
✦ οἱ δὲ θοῆις οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπήναις
ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμωι βασιλῆϊ
ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
θαλπόμενοι περὶ παισὶν ὅσους λίπε φοίνιος Ἄρης,
ὀσσόμενοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον. οὐ μὲν ἔμελλον
γηθήσειν ἐπὶ δηρόν· ἐπεὶ Διὸς ἤθελε βουλή.
οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἠχήεντες ἰδόντες
αἰετὸν ἀλκήεντα περικλάζουσι κολοιοί.
τοῖσιν δὲ τρηχεῖα καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βουλή·

Tryph. Taking of Troy

καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ
υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης·
μήπω δ' εὐφυέεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
ἦλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἑὸν βρέτας ἁγνὸν ἄγουσα,
ληϊστὴ μὲν ἐοῦσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη.
ἤδη καὶ βουλῆισι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειός
Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινεν
Ἴδης ἐξ αὐτῆς, ὁπόθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος
νῆας Ἀλεξάνδρωι τεκτήνατο, πήματος ἀρχήν.
ποίει δ' εὐρυτάταις μὲν ἐπὶ πλευρῆις ἀραρυῖαν
γαστέρα, κοιλήνας ὁπόσον νεὸς ἀμφιελίσσης
ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκτων.
αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσιν ἔπηξε,
ξανθῶι πορφυρόπεζαν ἐπιρρήνας τρίχα χρυσῶι·
ἡ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος αὐχένι κυρτῶι,
ἐκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῶι·
ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις
γλαυκῆς βηρύλλοιο καὶ αἱμαλέης ἀμεθύσσου·
τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροιῆς
γλαυκῶν φοινίσσοντο λίθων ἑλίκεσσιν ὀπωπαί.
Ἀργυφέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
ἄκρα δακεῖν σπεύδοντας ἐϋστρέπτοιο χαλινοῦ·
καὶ στόματος μεγάλοιο λαθὼν ἀνέωιξε κελεύθους,
ἀνδράσι κευθομένοισι παλίρροον ἆσθμα φυλάσσων· L2[O]
καὶ διὰ μυκτήρων φυσίζοος ἔρρεεν ἀήρ. 𝔸
οὔατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηρεν
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα μένειν σάλπιγγος ἀκουήν.
Νῶτα δ' ὁμοῦ λαγόνεσσι συνήρμοσε καὶ ῥάχιν ὑγρήν·
ἰσχία τε γλουτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψεν.
σύρετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν ἔκλυτος οὐρή,
ἄμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισιν.
οἱ δὲ πόδες βαλίοισιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
ἄπτερον ὥσπερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὁπλίζεσθαι,
οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
οὐ μὲν ἐπὶ κνήμηισιν ἀχαλκέες ἔξεχον ὁπλαί,
μαρμαρέης δ' ἑλίκεσσι κατασφήκωντο χελώνης,
ἁπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῶι.
Κληϊστὴν μὲν ἔθηκε θύρην καὶ κλίμακα τυκτήν,
ἡ μὲν ὅπως ἀΐδηλος ἐπὶ πλευρῆις ἀραρυῖα
ἔνθα καὶ ἔνθα φέρηισι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
ἡ δ' ἵνα λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἓν ἰοῦσα
εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὀροῦσαι.
ἀμφὶ δέ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἠδὲ γενείων
ἄνθεσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἱμάντων,
καὶ σκολιῆις ἑλίκεσσιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ,
κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδινεῖ χαλκῶι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κάμεν μενεδήϊον ἵππον,
κύκλον ἐϋκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστω,

ἑλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἴη,
μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὀδεύηι.
ὣς ὁ μὲν ἐξήστραπτε φόβωι καὶ κάλλεϊ πολλῶι,
εὐρύς θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,
εἴ μιν ζωὸν ἔτετμεν, ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.
ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
πρίν μιν ἐσαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψηι.
οἱ δὲ Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νηὸς,
λαῶν ὀρνυμένων ὅμαδον καὶ κῦμα φυγόντες,
ἐς βουλὴν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Ἀχαιῶν.
ἡ δὲ τανυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἑλοῦσα
συμφράδμων Ὀδυσῆϊ παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη,
ἀνδρὸς ἐπιχρίουσα μελίχροϊ νέκταρι φωνήν.
αὐτὰρ ὁ δαιμονίηισι νόον βουλῆισιν ἑλίσσων
πρῶτα μὲν εἱστήκει κινεόφρονι φωτὶ ἐοικὼς,
ὄμματος ἀστρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·
ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας
δεινὸν ἀνεβρόντησε καὶ ἠερίης ἅτε πηγῆς
ἐξέχεεν μέγα λαῖτμα μελισταγέος νιφετοῖο·
ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κρύφιος λόχος ἐκτετέλεσται,
χερσὶ μὲν ἀνδρομέηισιν, ἀτὰρ βουλῆισιν Ἀθήνης.
ὑμεῖς δ', οἵ τε μάλιστα πεποίθατε κάρτεϊ χειρῶν,
πρόφρονες ἀλκήεντι νόωι καὶ τλήμονι θυμῶι
σπέσθε μοι· οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντας
μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρέα γηράσκοντας,
L2[I] ἀλλὰ χρὴ ζώοντας ἀοίδιμον ἔργαν ἀνῦσαι,
𝔸 ἢ θανάτωι βροτόεντι κακοκλεὲς αἶσχος ἀλύξαι.
ἡμῖν θαλπωραὶ προφερέστεραι ἤπερ ἐκείνοις,
εἰ μή που στρουθοῖο καὶ ἀρχαίοιο δράκοντος
καὶ καλῆς πλατάνοιο καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
μητέρος ἑλκομένης ἀπαλων τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν.
εἰ δὲ θεοπροπίηισι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
ἀλλὰ καὶ ὣς Ἑλένοιο μητήλυδος ὀμφητῆρος
μαντοσύναι καλέουσιν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
τοὔνεκα μοι πείθεσθε, καὶ ἱππείην ἐπὶ νηδὺν
θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος
Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
Ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
οἱ δ' ἄλλοι πρύμναια μεθίετε πείσματα νηῶν,
πῦρ ἴδιον πλεκτῆισιν ἐνὶ κλισίηισι βαλόντες·
✦ Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν
πλώετε πανσυδίηι ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
εἰς_ὅ_κεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς
ὔμμι συναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
σημαίνηι παλίνορσον ἐπὶ πλόον ἑσπέριον πῦρ.
Tryph. καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετάων
Taking γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβου νέφος, οἷά τε νύκτες
of Troy ἀνθρωποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.
ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς·
μήτε τις αἰσχύνειεν ἑὸν κλέος, ὥς κεν ἕκαστος

ἄξιον ὧν ἐμόγησε λάβηι γέρας ἱπποσυνάων.
ὣς φάμενος βουλῆς ἐξώιχετο· τοῖο δὲ μύθοις
πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεωπτόλεμος θεοειδὴς,
πῶλος ἅτε δροσόεντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
ὅς τε νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν
ἔφθασε καὶ μάστιγα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν.
Τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμωι Διομήδης,
θαυμάζων ὅτι τοῖος ἔην καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
ἕσπετο καὶ Κυάνιππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιθὼ
Τυδηῒς, θαλάμοιο μινυνθαδίοιο τυχοῦσα,
ὠκυμόρωι τέκε παῖδα σακεσπάλωι Αἰγιαλῆϊ.
ἔστη καὶ Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὁρμὴ
Δηϊφόβου ποτὶ δῆριν, ἀπηνέϊ δ' ἔζετο θυμῶι,
δεύτερον ἁρπακτῆρα γάμου λελιημένος εὑρεῖν.
τῶι δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, οὐδ' ἐπὶ κούραις
μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησεν δὲ καὶ ἄλλον,
Κρητῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
Νεστορίδης δ' ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης,
καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἐκηβόλος ἤϊε Τεῦκρος·
τοῖσι δ' ἄπ' Ἀδμήτοιο πάϊς πολύϊππος ἀνέστη
Εὔμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσαντες
ἤδη Τρώϊον ἄστυ καθιππεύουσιν Ἀχαιοί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἔλειφθεν ἀποστρεφθέντες ἀρωγῆς
Εὐρύπυλός τ' Εὐαιμονίδης ἀγαθός τε Λεοντεὺς, L2[I]
Δημοφόων τ' Ἀκάμας τε, δύω Θησήϊα τέκνα, 𝔸
Ὀρτυγίδης δ' Ἄντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνειῶτα
ἵππωι δακρύσαντες ἐνικτερέϊξαν Ἀχαιοὶ,
Πηνέλεώς τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ,
Ἰφιδάμας τε καὶ Εὐρυδάμας, Πελίαο γενέθλη,
τόξωι δ' Ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕστατος αὖτε
τέχνης ἀγλαόμητις ἑῆς ἐπίβαινεν Ἐπειός.
εὐξάμενοι δὴ ἔπειτα Διὸς γλαυκώπιδι κούρηι
ἱππείην ἔσπευδον ἐς ὁλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν
δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι, πανημέριοι λοχόωντες,
τειρόμενοι βαρύθοιεν ἀτερπέϊ γούνατα λιμῶι.
ὡς δ' ὁπότε κρυμνοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων
ἠέρα παχνώσασα χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
τηκομένη δ' ἀνέηκε πολυν ῥόον· οἱ δ' απὸ πέτρης
ὀξὺ καταθρώσκουσι κυβιστητῆρι κυδοιμῶι,
δοῦπον ὑποπτήξαντες ὀρειτρεφέος ποταμοῖο,
θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς
σιγῆι φρικαλέηισιν ἐπὶ πλευρῆισι μένουσι,
πικρὰ δὲ πεινάοντες ὀϊζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης Tryph.
τλήμονες ἐκδέχαται πότε παύεται ὄβριμον ὕδωρ· Taking
ὣς οἵ γε γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες of Troy
ἀτλήτους ἀνέχοντα πόνους ἀκμῆτες Ἀχαιοί.
τοῖσι δ' ἐπεκλήϊσσε θύρην ἐγκύμονος ἵππου

τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 5

a ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῶι οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας —
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος —
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ' ὅ‿γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
"ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆισιν ἀτασθαλίηισιν ὑπὲρ‿μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,
L1[O] ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ‿μόρον Ἀτρείδαο
𝔹 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσηι τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.'
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἁθρόα πάντ' ἀπέτισεν."
◆ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρωι·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ‿τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρωι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης·
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς‿τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώισκοντα νοῆσαι
a 1.59 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς

7

Tryph. Taking of Troy

καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῆι.
οἷαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἠεροφώνων,
κύκλον ἐποχμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο
γειοπόνοις ἀρότησιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·
ὣς οἵ‿γε κλαγγῆι τε δι' ἄστεος ἠδὲ κυδοιμῶι
ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
Κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρρήξασα δ' ὀχῆας
ἔδραμεν ἠΰτε πόρτις ἀήσυρος, ἥν τε τυπεῖσαν
κέντρον ἀνεπτοίησε βοορραίσταο μύωπος·
ἡ δ' οὔτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, οὔτε βοτῆρι
πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνωι
ὀξέϊ θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν·
τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην.
πάντη δὲ βρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δέ ἑ παρθένος αἰδώς.
οὐχ οὕτω Θρήϊσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
νήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὀρειμανίος Διονύσου,
ἥ τε θεῶι πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει,
γυμνὸν ἐπισσείουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῶι·
ὡς ἥ‿γε πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο
Κασσάνδρη θεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνίαχε μαινάδι φωνῆι·
"ὦ μέλεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες L1[O]
δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑστατίην ἐπὶ νύκτα 𝔹
σπεύδετε, καὶ πολέμοιο πέρας καὶ νήγρετον ὕπνον;
δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δέ που ἤδη
τίκτουσιν μογερῆς Ἑκάβης ὠδῖνες ὀνείρων·
λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος.
τοῖος ἀριστήων λόχος ἔρχεται, οὓς ἐπὶ χάρμην
τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ὑπὸ νύκτα
τέξεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
ἐς μόθον ὁρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί.
οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι,
ἀνδράσι τικτομένοισιν ἐπισχήσουσι γυναῖκες·
αὐτὴ δ' Εἰλείθυια γενήσεται ἥ μιν ἔτευξεν·
γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος Ἀθήνη.
καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἑλίσσεται ἔνδοθι πύργων
αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνοιο·
δεσμά τε συμπαθίων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
νυμφία· φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ.
ὤι μοι ἐμῶν ἀχέων, ὤι μοι σέο, πάτριον ἄστυ·
αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεαι· οἴχεται ἔργον
ἀθανάτων, προθέλυμνα θεμείλια Λαομέδοντος·
καὶ σὲ πάτερ καὶ μῆτερ ὀδύρομαι, οἷα μοι ἤδη
ἀμφοτέροι πείσεσθε· σὺ μέν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπὼς
κείσεαι Ἑρκείοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῶι·

μῆτερ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
λυσσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσιν.
δία Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὡς ὄφελέν τις
Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
τίς γάρ μοι χρειὼ βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
οἰκτροτέρωι θανάτωι, ξείνη δέ με γαῖα καλύψει;
τοιάδ᾽ ἐμοὶ δέσποινα καὶ αὐτῶι δῶρα ἄνακτι
ἀντὶ τόσων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
ἀλλ᾽ ἤδη φράζεσθε, τά τε γνώσεσθε παθόντες,
καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
ῥηγνύσθω πελέκεσσι δέμας πολυχανδέος ἵπου,
ἢ πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς."
ἡ μὲν ἔφη· τῆι δ᾽ οὔτις ἐπείθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
ἀμφότερον μάντιν τ᾽ ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκεν.
τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσιν·
"τίς σε πάλιν, κακόμαντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων
θαρσαλέη κυνάμυια; μάτην ὑλάουσ᾽ ἀπερύκεις.
οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νούσωι,
οὐδὲ παλιμφήμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρησιν ἐπαχνυμένη θαλίησιν
ἤλυθες, ὁππότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψεν
L1[I] ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆάς Ἀχαιῶν;
𝔹 οὐδ᾽ ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται· οὐδ᾽ ἔτι τόξα
ἕλκεται· οὐ ξιφέων σαλέη· σιγῶσι δ᾽ ὀϊστοί.
ἀλλὰ χοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος· οὐδ᾽ ἔπι νείκη.
οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ᾽ ἐπὶ δῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη.
ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.
Παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα,
μοχθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστυ μιαίνεις.
ἔρρ᾽ οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλίαι τε μέλονται·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται,
οὐδ᾽ ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς."
ὣς εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ᾽ ἀέκουσα τοκῆϊ
✦ πείθετο· παρθενίωι δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα
κλαῖεν, ἐπισταμένη τὸν ἑὸν μόρον· ἔβλεπε δ᾽ ἤδη
πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.
οἱ δέ, πολισσούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης
ἵππον ἀναστήσαντες ἐϋξέστων ἐπὶ βάθρων,
Tryph. Taking of Troy ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
ἀθάνατοι δ᾽ ἀνένευον ἀνηνύστους ἑκατόμβας.
εἰλαπίνη δ᾽ ἐπίδημος ἔην καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου·
ἀφραδίηι τε βέβυστο μεθημοσύνηι τε κεχήνει

Αἰνείαν δ᾽ ἔκλεψε καὶ Ἀγχίσην Ἀφροδίτη
οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
Αὐσονίην ἀπένασσε· θεῶν δ᾽ ἐτελείετο βουλή,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης Ἀφροδίτης.
τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέοιο
Ἀτρείδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
μειλιχίης προτέρης τίνων χάριν ἠδὲ τραπέζης
κείνης, ἧι μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανώ.
Δειλὴ Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
γαῖα περιπτύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπωι·
οὐδέ σε Θησείδης Ἀκάμας, οὐδ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν
ἤγαγε ληϊδίην· ἔθανες δ᾽ ἅμα πατρίδι γαίηι.
πᾶσαν δ᾽ οὐκ ἂν ἔγω_γε μόθου χύσιν ἀείσαιμι
κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλγεα νυκτὸς ἐκείνης·
Μουσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ᾽ ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν.
ἄρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλήν,
νύκτα διαρρήξασα μιαιφόνον, ἱππότις Ἠώς·
οἱ δ᾽ ἐπαγαλλόμενοι πολέμου ὑπεραθχέϊ νίκηι
πάντοσε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.
ἀλλ᾽ οἱ μὲν δέδμηντο λίνωι θανάτοιο πανάγρωι,
ἰχθύες ὣς ἁλίησιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθέντες.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον L1[I]
ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ᾽ ἐρήμων 𝔹
ἥρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
ληϊδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκηι.
τείχεσι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες
ἔργα Ποσειδάωνος ἴηι συνέχευον ἀϋτμῆι.
αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
Ἴλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ᾽ ὀλεσίπτολιν ἄτην
Ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γόων ἁλιμυρέϊ πηγῆι,
Ἡφαίστωι δ᾽ ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἥρης.
οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἷμα χέαντες {…}
μῆνιν ἱλασάμενοι τεθνειότος Αἰακίδαο.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἄλλα τε πάντα
χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδούπου διὰ πόντου
ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ **a 1.1**
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ᾽ ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ᾽ ὅ_γ᾽ ἐν πόντωι πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. **a 1.9**

οὐδ᾽ ὀρθοὶ κτείνοντο, χαμαὶ δ᾽ ἱκετήσια γυῖα
Tryph. τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλίνοντο κάρησιν.
Taking πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
of Troy μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα τοκήων
ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χοὰς ἐκόμισσε τιθήνη.
οἰωνοί τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
ἠέριοι πεζοί τε συνέστιοι εἰλαπινασταί,
αἷμα μέλαν πίνοντες ἀμείλιχον εἶχον ἐδωδήν.
καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ᾽ ὑλάοντες
ἄγρια κοπτομένοισιν ἔπ᾽ ἀνδράσιν ὠρύοντο,
νηλέες, οὐδ᾽ ἀλέγιζον ἑοὺς ἐρύοντες ἄνακτας.
τὼ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
στελλέσθην Ὀδυσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος,
καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵ_θ᾽ ὑπὸ νύκτα
χειμερίην φονόωντες ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις
οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύχουσι νομήων.
ἔνθα δύω περ ἐόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νέη δ᾽ ἠγείρετο χάρμη,
τῶν μὲν ἐπορνυμένων, τῶν δ᾽ ὑψόθεν ἔκ θαλάμοιο
βαλλόντων λιθάκεσσι καὶ ὠκυμόροισιν ὀϊστοῖς.
ἀλλὰ καὶ ὣς ὑπέροπλα καρήατα πυργώσαντες
ἀρρήκτοις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὅμιλον,
θὴρ ὣς δειμαλίας ἐλάφους, ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς.
L2[O] Ἀτρεΐδης δ᾽ ἑτέρωθεν ὑποπτήξαντα διώξας
𝔹 Δηΐφοβον κατέμαρψε, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας
ἧπαρ ὀλισθηρῇσι συνεξέχεεν χολάδεσσιν.
ὣς ὁ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἱπποσυνάων.
τῶι δ᾽ ἕπετο τρομέουσα δορυκτήτη παράκοιτις,
ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
ἄλλοτε δ᾽ αἰδομένη· τότε δ᾽ ὀψέ περ ὡς ἐν ὀνείρωι
λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
πήμασι κεκμηῶτα παρ᾽ Ἑρκείωι κτάνε βωμῶι,
οἶκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
ἔκλυεν, οὐ Πηλῆος ὁρώμενος ἥλικα χαίτην
αἴδετο, τῆς ὕπο θυμὸν ἀπέκλασεν ἠδὲ γέροντος,
καίπερ ἐὼν βαρύμηνις, ἐφείσατο τὸ_πρὶν Ἀχιλλεύς.
σχέτλιος, ἦ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῶι πότμος ὁμοῖος
✦ ἔσσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀλαθέος Ἀπόλλωνος
ὕστερον, ὁππότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νηοῦ,
Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῆι κατέπεφνε μαχαίρηι.
ἡ δὲ κυβιστήσαντα διηερίων ἀπὸ πύργων
χειρὸς Ὀδυσσείης ὀλοὸν βέλος ἀθρήσασα
Ἀνδρομάχη μινύωρον ἐκώκυεν Ἀστυάνακτα.
Κασσάνδρην δ᾽ ἤισχυνεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γοῦνα πεσοῦσαν.
ἡ δὲ βίην ἀνένευσε καὶ ἡ τὸ_πρόσθεν ἀρηγὼν
ἀνθ᾽ ἑνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη.

πᾶσα πόλις· πυλέων δ᾽ ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει·
ἤδη γὰρ καὶ φέγγος ἐδύετο· δαιμονίη δέ
Ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπτολις ἀμφέβαλεν νύξ.
Ἀργείηι δ᾽ Ἑλένηι, πολιὸν δέμας ἀσκήσασα,
ἦλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη,
ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πειθήμονι φωνῆι·
“νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ,
ἵππωι δουρατέωι κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ᾽ Ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων.
ἀλλ᾽ ἴθι, μηδέ τί τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
μήτ᾽ ἄλλων Τρώων, μήτ᾽ αὐτου Δηϊφόβοιο·
ἤδη γάρ σε δίδωμι πολυτλήτωι Μενελάωι.”
ὣς φαμένη θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· ἡ δὲ δόλοισι
θελγομένη κραδίην θάλαμον λίπε κηώεντα·
καί οἱ Δηίφοβος πόσις εἵπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρωιάδες ἑλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἡ δ᾽ ὁπόθ᾽ ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φυὴν εὐήνορος ἵππου.
τρὶς δὲ περιστείχουσα καὶ Ἀργείους ἐρέθουσα
πάσας ἠϋκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν Ἀχαίων
φωνῆι λεπταλέηι· τοὶ δ᾽ ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον
ἀλγεινοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῆι.
ἔστενε μὲν Μενέλαος, ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώνης,
κλαῖε δὲ Τυδεΐδης μεμνημένος Αἰγιαλείης,
οὔνομα δ᾽ ἐπτοίησεν Ὀδυσσέα Πηνελοπείης.
Ἄντικλος δ᾽, ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης, L2[O]
μοῦνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας· 𝔹
ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς κατεπᾶλτο καὶ ἀμφοτέραις παλάμῃσιν
ἀμφιπεσὼν ἐπίεζεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι·
μάστακα δ᾽ ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπὼς
εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ᾽ ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθείς,
φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.
καὶ τὸν μὲν λίπεν ἆσθμα φερέσβιον· οἱ δέ μιν ἄλλοι
δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοὶ,
κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἔνθεσαν ἵππου,
καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
καί νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ βλοσυρῶπις ἀπ᾽ αἰθέρος ἀντήσασα
Παλλὰς ἐπηπείλησε, φίλου δ᾽ ἐξήγαγε νηοῦ,
μούνηι φαινομένη, στερεῆι δ᾽ ἀπεπέμψατο φωνῆι·
“δειλαίη, τέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι
καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
οὔπω δ᾽ οἰκτείρεις πρότερον πόσιν, οὐδὲ θύγατρα
Ἑρμιόνην ποθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
σὺν πυρὶ μειλιχίωι ποτιδέχνυσο νῆας Ἀχαιῶν.” Tryph.
ὣς φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός. Taking
καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροῖο of Troy
παυσάμενοι, καμάτωι ἀδδηκότες, ἤριπον ὕπνωι.
καὶ δή που φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμνων

αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
αὐτομάτως ῥείεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
ἥσυχίη δὲ πόλιν κατεβόσκετο νυκτὸς ἑταίρη·
οὐδ’ ὑλακὴ σκυλάκων ἠκούετο· πᾶσα δὶ σιγῇ
εἱστήκει καλέουσα φόνον πνείουσαν ἀϋτήν.
ἤδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέτριον εἷλκε τάλαντον
Ζεὺς ταμίης πολέμοιο, μόγις δ’ ἐλέλιξεν Ἀχαιούς·
χάζετο δ’ Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πίονα νηὸν
ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ’ Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγέϊ δαλῷ.
παννυχίη δ’ ἑτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Ἑλένη χρυσέην ἐπεδείκνυτο πεύκην.
ὡς δ’ ὁπότε πλήθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σελήνη
οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε προσώπωι·
οὐχ ὅτε που γλωχῖνας ἀποξύνουσα κεραίης
πρωτοφαὴς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλὺν,
ἀλλ’ ὅτε κυκλώσασα περίτροχον ὄμματος αὐγὴν
ἀντιτύπους ἀκτῖνας ἐφέλκεται ἠελίοιο·
τοίη μαρμαίρουσα Θεραπναίη τότε νύμφη
οἴνοπα πῆχυν ἀνεῖλκε φίλου πυρὸς ἡνιοχῆα.
οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετήορον ἀθρήσαντες
νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
Ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ’ ἠπείγετο ναύτης,
δηναίου πολέμοιο τέλος διζήμενος εὑρεῖν.
L2[I] οἱ δ’ αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροί τε μαχηταί,
𝔹 ἀλλήλοις τ’ ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ’ ἄρα νῆες,
ὠκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθέϊ ῥιπῇ,
Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίον· οἱ δέ τ’ ἔλειφθεν
ἱππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώϊον ἵπποι
λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένωι χρεμετισμῶι.
οἱ δ’ ἕτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἵππου
τευχησταὶ βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι
αἵτ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολυχανδέος ἔνδοθι σίμβλου,
κηρὸν ὑφαίνουσαι μελιηδέα ποικιλοτέχναι,
ἐς νομὸν εὐγυάλοιο κατ’ ἄγκεος ἀμφιχυθεῖσαι
νύγμασι πημαίνουσι παραστείχοντας ὁδίτας·
ὣς Δαναοὶ κρυφίοιο λόχου κληῖδας ἀνέντες
θρῶσκον ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχοντας
◆ χαλκείου θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.
Νήχετο δ’ αἵματι γαῖα· βοὴ δ’ ἄλληκτος ὀρώρει
Τρώων φευγόντων· ἐστείνετο δ’ Ἴλιος ἱρὴ
πιπτόντων νεκύων· τοὶ δ’ ἀνδροφόνωι κολοσυρτῶι
ἔνθορον ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἷα λέοντες,
Tryph. σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυιάς.
Taking Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγέων ἀΐουσαι,
of Troy αἱ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι
αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις·
αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παισί, χελιδόνες οἷά τε κοῦφαι,
μητέρες ὠδύροντο· νέη δέ τις ἀσπαίροντα
ἠΐθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή·
οὐδὲ δορυκτήτοισιν ὁμοῦ δεσμοῖσιν ἕπεσθαι
ἤθελεν, ἀλλ’ ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα,
καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένωι παρακοίτηι.
πολλαὶ δ’ ἠλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέκνα φοροῦσαι,
γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι,
ῥιγεδανῶς σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
Παννυχίη δ’ ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν, οἷα θύελλα
κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβου πολέμοιο,
αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ἐννώ.
σὺν δ’ Ἔρις οὐρανόμηκες ἀναστήσασα κάρηνον
Ἀργείους ὀρόθυνεν· ἐπεὶ καὶ φοίνιος Ἄρης
ὀψὲ μέν, ἀλλὰ καὶ ὥς, πολέμων ἑτεραλκέα νίκην
ἦλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγήν.
ἴαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ’ ἀκροπόληος Ἀθήνη
αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔτρεμε δ’ αἰθὴρ,
Ἥρης σπερχομένης· ἐπὶ δ’ ἔβραχε γαῖα βαρεῖα,
παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ·
ἔφριξεν δ’ Ἀΐδης, χθονίων δ’ ἐξέδραμε θώκων,
ταρβήσας μή πού τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγῃ ψυχοστόλος Ἑρμῆς.
πάντα δ’ ὁμοῦ κεκύκητο, φόνος δέ τις ἄκριτος ἦεν.
τοὺς μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι
κτεῖνον ἐφεστηῶτες· ὁ δ’ ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας,
τεύχεα μαστεύων, δνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ. L2[I]
καί τις ὑπὸ σκιόεντι δόμωι κεκρυμμένος ἀνὴρ, 𝔹
ξεῖνος ἐών, ἐκάλεσσεν ὀϊόμενος φίλον εἶναι·
νήπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐνηέϊ φωτὶ μιγῆναι,
ξείνια δ’ ἐχθρὰ κόμισσεν· ὑπὲρ τέγεος δέ τις ἄλλος
μήπω παπταίνων τι θοῶι διέπιπτεν ὀϊστῶι.
καί τινες ἀλγεινῶι κραδίην βεβαρηότες οἴνωι,
ἐκπλαγέες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
κλίμακος ἐξελάθοντο, καθ’ ὑψηλῶν τε μελάθρων
ἔκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυχενίους δὲ λυθέντες
ἀστραγάλους ἐάγησαν· ὁμοῦ δ’ ἐξήρυγον οἶνον.
πολλοὶ δ’ εἰς ἕνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
ἤριπον εἰς Ἀΐδαο, πανύστατον ἅλμα θορόντες.
παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἷα τι φῶρες,
πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
οἱ δ’ ἔνδον πολέμωι τε καὶ ἀχλύϊ κυμαίνοντες,
ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ οὐ φεύγωσιν ὁμοῖοι,
πίπτον ἐπ’ ἀλλήλοισι· πόλις δ’ οὐ χάνδανε λύθρον,
ἀνδρῶν χηρεύουσα περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγίγνετο· φοιταλέηι δὲ Tryph.
σπερχόμενοι μάστιγι φιλαγρύπνοιο κυδοιμοῦ, Taking
οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς, of Troy
ἀθανάτων δ’ ἔχραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς.
οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισιν

Notes

Notes

TRYPHIODORUS

THE TAKING OF TROY

WITH RESTART

L1
𝔹

EPIC POEM

.ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἑλικτὴ
ἁρμονίη ῥηχθεῖσα φερεσσακέων τελαμώνων·
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέρρεον ὠκέες ἰοί.
ἵπποι δ’ οἱ μὲν ἄνευθεν ἀεργηλῆις ἐπὶ φάτναις
οἰκτρὰ κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἱ δ’ αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.
κεῖτο δὲ Πηλεΐδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Ἀντιλόχωι δ’ ἐπὶ παιδὶ γέρων ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δ’ αὐτοφόνωι βριαρὸν δέμας ἕλκεϊ λύσας
φάσγανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρωι.
Τρωσὶ δὲ λωβητοῖσιν ἐφ’ Ἕκτορος ἑλκυθμοῖσι
μυρομένοις οὐ μοῦνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος·
ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες
δάκρυσιν ἠμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τόν ποτε μήτηρ
ἐς Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆι,
δουρὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο πεσόντα
αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρώϊος Αἰθήρ·
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῶι πεπεδημένον ὕπνωι
Ῥῆσον μὲν Θρήϊκες ἐκώκυον· ἡ δ’ ἐπὶ πότμωι
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑποκλέψασα κατηφέος ἤματος Ἠώς·
αἱ δ’ ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθηλέος ὄμφακα μαζοῦ,
L1[O] παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
𝔹 ἥ τε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελίηι δέ ἑ μοῦνος ὑποστὰς
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέϊξεν Ἀχιλλεύς.
  εἱστήκει δ’ ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
◆ Ἴλιος, ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις·
ἀμβολίη δ’ ἤσχαλλε δυσαχθέϊ λαὸς Ἀχαιῶν.
καί νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐοῦσα, μάτην ἵδρωσεν Ἀθήνη,
εἰ μὴ Δηϊφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσας
Ἰλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἤλυθε μάντις.
οἷα δέ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάωι
ὀψιτέλεστον ὄλεθρον ἑῆι μαντεύσατο πάτρηι.
οἱ δὲ βαρυζήλοιο θεοπροπίηις Ἑλένοιο
αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθου τέλος ἠρτύναντο.
καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ
υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης·
μήπω δ’ εὐφυέεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
ἦλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἑὸν βρέτας ἁγνὸν ἄγουσα,
ληϊστὴ μὲν ἐοῦσα, φίλοις δ’ ἐπίκουρος Ἀθήνη.
  ἤδη καὶ βουλῆισι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειὸς
Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινεν
Ἴδης ἐξ αὐτῆς, ὁπόθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος

Tryph. Taking of Troy

καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῆι.
οἷαι δ’ ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἠεροφώνων,
κύκλον ἐποχμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο
γειοπόνοις ἀρότῃσιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·
ὣς οἵ_γε κλαγγῆι τε δι’ ἄστεος ἠδὲ κυδοιμῶι
ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
Κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρρήξασα δ’ ὀχῆας
ἔδραμεν ἠΰτε πόρτις ἀήσυρος, ἥν τε τυπεῖσαν
κέντρον ἀνεπτοίησε βοορραίσταο μύωπος·
ἡ δ’ οὔτ’ εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, οὔτε βοτῆρι
πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνωι
ὀξέϊ θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν·
τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην.
πάντη δὲ βρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δέ ἑ παρθένος αἰδώς.
οὐχ οὕτω Θρήϊσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
νήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὀρειμανίος Διονύσου,
ἥ τε θεῶι πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει,
γυμνὸν ἐπισσείουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῶι·
ὣς ἥ_γε πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο
Κασσάνδρη θεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνίαχε μαινάδι φωνῆι·
  “ὦ μέλεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες L1[O]
δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑστατίην ἐπὶ νύκτα 𝔹
σπεύδετε, καὶ πολέμοιο πέρας καὶ νήγρετον ὕπνον;
δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δέ που ἤδη
τίκτουσιν μογερῆς Ἑκάβης ὠδῖνες ὀνείρων·
λήγει δ’ ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος.
τοῖος ἀριστήων λόχος ἔρχεται, οὓς ἐπὶ χάρμην
τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ὑπὸ νύκτα
τέξεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ’ ἄρτι θορόντες
ἐς μόθον ὁρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί.
οὐ γὰρ ὑπ’ ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι,
ἀνδράσι τικτομένοισιν ἐπισχήσουσι γυναῖκες·
αὐτὴ δ’ Εἰλείθυια γενήσεται ἥ μιν ἔτευξεν·
γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος Ἀθήνη.
καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἑλίσσεται ἔνδοθι πύργων
αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνοιο·
δεσμά τε συμπαθίων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
νυμφία· φωλεύει δ’ ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ.
ὤι μοι ἐμῶν ἀχέων, ὤι μοι σέο, πάτριον ἄστυ·
αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεαι· οἴχεται ἔργον
ἀθανάτων, προθέλυμνα θεμείλια Λαομέδοντος·
καὶ σὲ πάτερ καὶ μῆτερ ὀδύρομαι, οἷα μοι ἤδη
ἀμφοτέροι πείσεσθε· σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπὼς
κείσεαι Ἑρκείοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῶι·

μῆτερ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
λυσσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσιν.
δία Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὡς ὄφελέν τις
Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
τίς γάρ μοι χρειὼ βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
οἰκτροτέρωι θανάτωι, ξείνη δέ με γαῖα καλύψει;
τοιάδ᾽ ἐμοὶ δέσποινα καὶ αὐτῶι δῶρα ἄνακτι
ἀντὶ τόσων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
ἀλλ᾽ ἤδη φράζεσθε, τά τε γνώσεσθε παθόντες,
καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
ῥηγνύσθω πελέκεσσι δέμας πολυχανδέος ἵπου,
ἢ πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς."
ἣ μὲν ἔφη· τῆι δ᾽ οὔτις ἐπείθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
ἀμφότερον μάντιν τ᾽ ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκεν.
τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσιν·
"τίς σε πάλιν, κακόμαντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων
θαρσαλέη κυνάμυια; μάτην ὑλάουσ᾽ ἀπερύκεις.
οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νούσωι,
οὐδὲ παλιμφήμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρηισιν ἐπαχνυμένη θαλίηισιν
ἤλυθες, ὁππότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψεν
ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νηάς Ἀχαιῶν;
οὐδ᾽ ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται· οὐδ᾽ ἔτι τόξα
ἕλκεται· οὐ ξιφέων σαλέη· σιγῶσι δ᾽ ὀϊστοί.
ἀλλὰ χοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος· οὐδ᾽ ἔπι νείκη.
οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ᾽ ἐπὶ δῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη.
ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.
Παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα,
μοχθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστυ μιαίνεις.
ἔρρ᾽ οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλίαι τε μέλονται·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται,
οὐδ᾽ ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς."
ὣς εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ᾽ ἀέκουσα τοκῆϊ
πείθετο· παρθενίωι δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα
κλαῖεν, ἐπισταμένη τὸν ἐὸν μόρον· ἔβλεπε δ᾽ ἤδη
πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.
οἱ δέ, πολισσούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης
ἵππον ἀναστήσαντες ἐϋξέστων ἐπὶ βάθρων,
ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
ἀθάνατοι δ᾽ ἀνένευον ἀνηνύστους ἑκατόμβας.
εἰλαπίνη δ᾽ ἐπίδημος ἔην καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου·
ἀφραδίηι τε βέβυστο μεθημοσύνηι τε κεχήνει

Αἰνείαν δ᾽ ἔκλεψε καὶ Ἀγχίσην Ἀφροδίτη
οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
Αὐσονίην ἀπένασσε· θεῶν δ᾽ ἐτελείετο βουλή,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης Ἀφροδίτης.
τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέοιο
Ἀτρείδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
μειλιχίης προτέρης τίνων χάριν ἠδὲ τραπέζης
κείνης, ἧι μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανώ.
Δειλὴ Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
γαῖα περιπτύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπωι·
οὐδέ σε Θησείδης Ἀκάμας, οὐδ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν
ἤγαγε ληϊδίην· ἔθανες δ᾽ ἅμα πατρίδι γαίηι.
πᾶσαν δ᾽ οὐκ ἂν ἔγω_γε μόθου χύσιν ἀείσαιμι
κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλγεα νυκτὸς ἐκείνης·
Μουσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ᾽ ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν.
ἄρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλὴν,
νύκτα διαρρήξασα μιαιφόνον, ἱππότις Ἠώς·
οἱ δ᾽ ἐπαγαλλόμενοι πολέμου ὑπεραθχέϊ νίκηι
πάντοσε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.
ἀλλ᾽ οἱ μὲν δέδμηντο λίνωι θανάτοιο πανάγρωι,
ἰχθύες ὣς ἁλίηισιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθέντες.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ᾽ ἐρήμων
ἥρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
ληϊδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκηι.
τείχεσι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες
ἔργα Ποσειδάωνος ἴηι συνέχευον ἀϋτμῆι.
αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
Ἴλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ᾽ ὀλεσίπτολιν ἄτην
Ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γόων ἁλιμυρέϊ πηγῆι,
Ἡφαίστωι δ᾽ ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἥρης.
οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἷμα χέαντες {…}
μῆνιν ἱλασάμενοι τεθνειότος Αἰακίδαο.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἄλλα τε πάντα
χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδούπου διὰ πόντου
ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

Τέρμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο
καὶ λόχον, Ἀργείης ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
κεκριμένου πολέμοιο ταχείηι λῦσον ἀοιδῆι.
ἤδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος
γηραλέη τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἐνυὼ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ᾽ ἄρα φώτων
δούρατα κεκμήκει· ξιφέων δ᾽ ἔθνησκον ἀπειλαί·

L1[I] 𝔹
Tryph. Taking of Troy